

készítésére a legkedvezőbb árajánlatot tevő Sió-Hidro Tervező, Szolgáltató és Kereskedelmi Bt.-vel köt szerződést az önkormányzat.

A Tab, Gárdonyi Géza utca 1-5. szám alatt 2004. évben épült 12 db szociális bérlakás, melyekbe a bérlők 2005 tavaszán költöztek be. Minden lakásban gázkazán biztosítja a fűtést és a melegvíz-ellátást. A lakások többségében már megtörtént a kazáncseré. Most újabb bérlő jelentette, hogy a lakásban lévő gázkazán nem működik, és nem javítható. A kazáncserére Weisz József egyéni vállalkozó árajánlatát fogadta el.

Ami a Somogyiból kimaradt...

Felújítás a tabi könyvtárban és a Nagy Ferenc Galériában

Európai Unió forrásból készült el a 2021-es évben mindkét épület külső szigetelése, a nyílászárók cseréje, és napelemek felhelyezése. Az épületek felújítása az idei év januárjában kezdődött a tetők cseréjével, melyet saját forrásból az önkormányzat finanszírozott. A padlások szigetelése már pályázati pénzből történt. A nyílászárók cseréjére július elején került sor, majd a belső javítási munkák után augusztus 9-től újra várta használóit a könyvtár. Az épület alsó szintjén megkezdődött a mozgáskorlátozott mosdó kialakítása a hozzá tartozó bejáratral és a külső hőszigetelés. Mindkét épület tetőszerkezetére napelemek kerültek felhelyezésre, ami szintén az energiafogyasztás csökkentését segítik elő. A munkák átadása december közepén megtörténik. A Nagy Ferenc Galéria udvari

bejáróját térkővel burkolták, s felújították a székely kaput is. Teljes belső festés után, várhatóan a jövő év első felétől lesz újra látogatható a kiállítóhely.

Sebestyén Árpádné

Erasmus+

ERASMUS+ továbbképzés Litvániában

2021. november 15-20-ig abban a nagy élményben lehetett részünk, hogy litván partnerintézményünkben rövidtávú módszertani továbbképzésen vehettünk részt ketten a Szent Gellért Római Katolikus Iskola és Óvoda képviselőjében az ERASMUS+ 2019-1-FR01-KA229-062121_2 számú projekt keretében.

A pandémia okozta kisebb nehézségek ellenére sikerült november 14-én útnak indulnunk Vilniusba, Litvánia fővárosába, ahol nagy szeretettel fogadtak bennünket litván kollégáink a BUIVYDISKIU PAGRINDINE MOKYKLA nevű intézményben. Az öt tartalmas nap során rengeteg új dolgot tanulhattunk. Nagyon sok játékkal ismerkedtünk meg, melyet ottani óvónő és tanító társaink rendszeresen alkalmaznak munkájuk során. Hiszen projektünk címe és célja is ez, „Apprendre par le jeu” Játékos tanulás.

Litván partnerünk elnyerte a litván innovatív iskola címet. Hogy mivel is? Hétfőtől péntekig az iskolában és óvodában töltött 5 intenzív és interaktív nap alatt mindez világhíressé vált számunkra is. Minden nap programja új és új meglepetést, újdonságot rejtegetett számunkra.

Napról-napra egyre többet tudtunk meg arról, hogyan oktatják a gyerekeket már óvodás kortól a programozás alapjaira, és hogy milyen informatikai alkalmazásokat használnak az óvónők, tanítók a mindennapokban a foglalkozások és a tanórák során. Megismerkedtünk a robotmehécskével, megtudtuk mi is az a pixelart, és hogy ennek mi köze a programozás alapjaihoz. Ezeket (pixelart, robotmehécske) már az ovis csoportokban használják a nevelők a kicsik fejlesztésére, tanítására, hiszen a méhecske irányításának műveletei már 4-5 éves gyerekek is gyorsan elsajátíthatók. Hogy a nevelő milyen tartalommal tölti meg a méhecske „szőnyegét, terepét” az már csak az óvónői ötletességétől függ. Így napjaik legmodernebb, legegyszerűbb oktatási robotja segítségével sajátítanak el a gyerekek új ismereteket, és gyakorolják azokat.

Az alsó tagozatos bemutató órák során kipróbálhattuk mi magunk is, hogyan lehet Scotti-t az úrlényt beprogramozni, hogy eljusson céljához. Ötleteket kaptunk a QR-kód tanórai alkalmazásához. Bepillantást nyertünk hogyan lehet az iskolában már régóta használt japánból származó építő játékokat integrálni a matematika és ének oktatásba.

A 3. és 4. osztályosoktól elleshettük, hogyan működik a Photon robot, és megcsodáltuk, hogy mit tud a QR kóddal ellátott póló a testünkre varázsolni.

Nagyon élvezetes és aktív hét során a litván gyerekek voltak tanítóink, mentoreink, hiszen az abba az iskolába járó gyerekek nagy biztonsággal kezelnek már minden informatikai eszközt, tabletet, számítógépet, mobiltelefont és az ezeken az eszközökön futó alkalmazásokat a tanórák során, kizárólag oktatási tartalommal, oktatási célra.

Így találkoztunk több nálunk is ezután használható alkalmazással, mint például a 2 dimenziós színezőt 3 dimenziósra váltó mobilalkalmazással, vagy a virtuális könyvszerkesztő programmal.

Összességében elmondhatjuk, hogy egy infor-

matikai eszközökkel nagyon jól felszerelt kisiskolának a munkájába kapcsolódtunk be egy hétre Pulicsné Jani Veronika kollégámmal, ahol az igazgató elkötelezett híve a kisiskolás kori informatika oktatásnak, és ezt elfogadva tanítanak óvónők, tanítók az intézményben nagy lelkesedéssel. Hozzáteszem, hogy nem egy átlagos litván iskola munkáját láttuk belülről, hiszen ott sem minden iskolában kap ekkora hangsúlyt az informatika oktatás már ilyen óvodás, kisiskolás korban.

Természetesen, mint minden óvodában és iskolában itt is láttunk hagyományos (informatikai eszköz nélküli) órát is, ahol a mozgásos játékok segítették az ismeretek elsajátítását, gyakorlását. Láttunk nagyon szuper mágneses szivacscockákat, melyek építőelemként szolgálták, busz és egy kiskonyha megépítéséhez szocializációs játékhöz. Hospitáltunk előkészítő osztályban, és simogattunk botsáskát az egyik ovis csoportban.

A tanulás mellett per sze némi időnk azért a környék felfedezésére is maradt. Bejártuk QR kódos térképpel Vilnius óvárosi részét, sétáltunk Trakai tó partján, megnéztünk egy aranykori történelmi emlékhelyet Kaukasban, és megcsodálhattunk többféle templomot.

Közös vacsoráink alkalmával megtudtuk, hogy Litvániában a legtöbb étel tartalmaz krumplicit, (még a bundás hús bundájában is az van) és előszeretettel főznek az ott bőven termő répából, zellerből és céklából finomabbnál finomabb ételeket.

Az egyhetes információ- és kultúrsokk után ötletekkel és tervekkel gazdagon folytatjuk mindennapi munkánkat, melybe igyekszünk minél többet becsempészni a

kollégáktól tanultakból, hogy még élvezetesebbé, még játékosabbá tudjuk tenni a gyerekek mindennapjait a tanulás során a Szent Gellért Római Katolikus Általános Iskolában és Óvodában Tabon. Hiszen a gyermeki lét legfőbb eleme a játék, és ha ez a tevékenység még párosul korunk informatikai vívmányaival is az még inkább érdekes. Erre törekszünk a továbbiakban intézményünkben.

*Wilhelmé Dudás Ilona
tanító-projektkoordinátor*

SPORT

Világbajnok: SALAMON ERIKA

Ha erőemelés kerül szóba, akkor a legtöbbünknek nagydarab, csupa izom férfiak jelennek meg lelki szemeink előtt. Mostani interjúalanyom szintén nagy súlyokat mozgat meg, de mellé még csinos is.

Kérdéseimre ezúttal Salamon Erika, világbajnok női erőemelő válaszol, aki a Tabi Fitness Klub SE tagja, és aki a Vilniusban rendezett fekvenyomó világbajnokságon kettő világbajnoki címet szerzett. Egyiket 102,5 kg-mal, az 57 kg-os súlycsoportban Masters 1 (EQ=speciális fekvenyomó ruhát viselő) kategóriában! A másik Raw fekvenyomó világbajnoki cím 57 kg-os súlycsoportban Masters 1 korcsoportban 92,5 kg-mal. A súly itt kevésnek tűnik, de ez kellett a biztos első helyhez, és így nyílt lehetőség a 103 kg-os nyomáshoz, ami ebben a kategóriában új világ- és Európa csúcskísérlet volt – tette hozzá Erika.

Először is köszönöm, hogy elfogadta a felkérést, és őszinte szívvel gratulálunk a vilniusi győzelemhez.

Mit szolt hozzá a családot? A kisfiad?

Amikor lehetőségem van nemzetközi versenyen részt venni, annak mindig két oldala van. Egyrészt, mint anyuka és feleség ilyenkor hiányzom itthon a létszámból, izgulnak

az utazás, a verseny miatt, és nyilván azon a pár napon felborul minden napi rutin. Férfiak esetében ez nagy megpróbáltatás. Másrésztől nagyon büszkék. A kisfiam úgy engedett el, hogy „Anyá, ha elidegeskeded, akkor még meg is verlek”. Ha olyan helyzetbe kerül, azonnal közli, hogy anya kétszeres világbajnok. Már elég régóta versenyzem, így a férjem és a szüleim nyilván sokszor hozzák fel a kérdést, hogy mikor hagyom abba, mert ez fog fájni, meg az, már nem gyógyul minden olyan gyorsan stb. Ők sokszor érezték úgy, hogy olyan sportra áldozom az energiám, ami nem éri meg. És azt is pontosan tudják, hogy míg bizonyos sportokban az ilyen és ennél kisebb eredményekért milyen csekély juttatásban részesülnek a versenyzők, addig én a szponzoroknak köszönhetően – akik az összes versenyköltséget kifizették – eljuthattam a VB-re.

Mióta része az életednek a sport, és miért pont az erőemelés vonzott, van kedvenc fogásned?

Már gyerekkoromban is mindig mozogtam, folyton fociztam. Mikor általános iskolás voltam, akkor volt Tabon egy női foci csapat. Édesanyám kolléganői is játszottak a csapatban, és megkérte őket, hadd menjek el az edzésekre. Tizenhárom éves voltam ekkor, és már versenyeztem fekvenyomásban, mikor ezt abbahagytam. 1991-ben megismertem a férjemet, aki lejárt a helyi edzőterembe edzeni. Először csak végigültem az edzéseket, aztán megpróbáltam a fekvenyomást, ami először nem ment igazán, ezért egy rövid ideig nem is folytattam. A férjem kitartó volt, és a következő alkalom után már én is ott ragadtam